

פס יכול לדון אדם בעד רצח (העונש — מות). כ"ד להרשיע אדם, צריך בית המשפט להגיע למסקנות, שהן מעל כל ספק, אמר כ"ב השופט קיסטר.

עקבות הצמיגים של המכונית בשדה לא צולמו. הוגשו בתרשימי עפרון על ידי מהג" דס, ששירתו במשרדו, על סמך שרטוט, שעשה במקום על נייר אחר. העד, שבא להדי עד על זהות הצמיגים, הודה אחר כך בבית

אחד של הגוף, רק אחד בצד השני. מכאן שאחד הקלעים נשאר בגופו. אפשר היה להשוות את הקלע עם הקנה, לזהות אם אמנם נורה מרובהו של הנאשם (הוא החזיקו בר" שיון). אולם הדבר לא נעשה, הגופה של המנוח לא נותחה.

בית עוזב בבית אשל. למחרת אותו יום עמד דוד פאליק, חייל נמוך קומה, שמג"ן, שגולל ביערות אוקראינה (לשם ברח

(המשך במדינה בעמוד 6) לחלוק רכשו: כסף סוס, חמור, טבעות. הם באו לחדרו, כל אחד ירה בו כמה פעמים, הוא עצמו — רק הסתכל.

בפעם שניה אמר, כי אף הוא ירה במנוח. בפעם שלישית, כי שיתף פעולה עם הרוצח חים. סך הכל של העדויות היה מבובל לגמ" רי, נמצאו בו פרטים סותרים. כשבא בית המשפט לנתח את הנסיבות, ידע אב בית הדין לקבוע, כי החוקרים לא הבינו, כפי הנראה, את האיאלקט הבידואי של עבדללה, שהוא יליד באר שבע.

"מימי כיבוש יפו". עדויותיו היו פר" שה מתוך אלף לילה ולילה. עבדללה סיפר, כי יצא לחפש בסביבה כבשה לסעודה בשביל אורחים, שעמדו לבוא אל אלקיים למחרת. בדרך פגש את אשתו, שאמרה לו: "רצחתי את אלקיים". אחר כך סיפר, כי יצא לחפש אורו. אחר כך חזר וסיפר על אדם אחד מב" רון, שביקר אצל המנוח, לתכ"ן תכניתו ל" מסחר בסחורות, ש"האיש" הבטיח להבריח מחברון. פה ושם סיפר על אופיום וחשיש, שנשארו "עוד מימי כיבוש יפו". אולם במ"ר כזו דבריו ועדויותיו עמדו — שלוש הודאות במעשה — עליהן ביקשה התביעה להסתפק. לאחר שכבר החל המשפט, נתמנה כסניגור לנאשם מטעם המדינה, מר חיים קאזיס. בא קאזיס, פתח בטענות: ההודאות וההודעות של שולחו היו דברי הבל. הנאשם היה נתון בלחץ החקירות, בפסיכוזה של פחד. תוך כדי שמיעת עדויות (13 בסך הכל) מטעם התביעה, נתחסלה בינתיים אחת ההודאות של הנאשם. כיצד? המעשה אירע בכלל באר שבע עם אדם בשם גריגורי סנטן.

עירבי יונני כהנא באר שבע. מיהו גריגורי סנטן? עירבי יונני שסיפר, כי בהי"ד תו עצמו עצור בכלא, התיידד עם הנאשם עבדללה, שסיפר לו את כל האמת. סנטן הובא לבית המשפט, סיפר, כי היה כלוא בעבר הירדן מאחר שחשדו בו, כי הוא מרגל לט"ר בת ישראל. לילה אחד ברח, עבר את הגבול, אך נתפס על ידי משמר ישראלי, נכלא באבו" גוש, לבסוף נשלח לבית הכלא בבאר שבע. הוא עצמו, גריגורי סנטן, השתחרר אחר כך, יצא מבית הכלא. לדבריו לא היה זה פרס בשביל ההלשנה, אלא בגלל שביתת רעב שהכריזו.

בית המשפט לא קיבל, בסופו של דבר, את העדות הזאת. מנהל בית הכלא, שהוזמן לבית המשפט, קבע בפירושו, שהעד סנטן והנאשם עבדללה מעולם לא ישבו יחד בתא. **לא ע"ד הנאשם להוכיח את פשעיו.** העדויות המבובלות של הנאשם, לשונו הבלתי מובנת לא יכלו לשמש בסיס יחיד לתביעה, סבור היה בית המשפט. על התביעה היתה חובה להוכיח את הפשע. היא נכשלה בכך. אף על פי שבית המשפט היה סבור ("יש לנו חשד גדול"), שעבדללה סלים עב" דלה רצח את אלקיים, לא נשארה ברירה: נתנו לו ליהנות מן הספק, לצאת זכאי. לפסק דינו המנומק שלו: "התביעה לא הוכיחה מעשיו של הנאשם

של ריבוש הירי, הביע את צערו על החלטת גירושה של ריטה מבנו, עלי הא"ן. נזרדו עורך הדין של ריטה, הגיש תביעה על כך שלושה מליון דולר, עבור הוצאות קיום, גידול והינוך של יאסמין הא"ן, בתם של ריטה ועלי.

כמנהג המדינה היה אף פיו של מזכיר הממשלה (ונציג המנגנון), **זאב שרף**, מלא מספרים גדולים, מבשרי טובות: תוך עשר שנים תגדל אוכלוסיית המדינה לשלושה מיליון, שיתיו באלף יישובים, ושלא ירבו בהיתרי יציאה בשום מחיר, בגלל רוב השפע שישורו בארץ. אולם עיתונאי ירושלים, לפ" גיהם פרש חזון מספרי זה, לא נרתעו, תבעו את כתב-היד של דבריו, הניחו אותו למש" כרת, לשם בדיקה, עד שנת 1961.

— בלא שקיבל רשות לכך, נזרדו צלם עתונות אחד בבירמינגהאם שבאנגליה, חמף את תמונתו של המנצח **ליאופולד סט"ר קובסקי**, חם המזג ועיוין המצלמות, שהגיש מיד אולטימטום: "העשמינו את המרות, או שלא אערוך קונצרט". הצלם נכנע, המתין בסבלנות, התנקס במאיסטרו, כשצילמו בש" גיה (ובמפתיע) אחר סיום הקונצרט.

— שר החוץ הבריטי שתום-העין, הר"ר **ברט מוריסון**, גילה ברבים את תרופתו ללחץ נפשי: "אין דבר, המעודד אותי יותר מאשר מוסיקה טובה של הלחיות מתי"ם תושבי אנגליה נדהמו, כאשר לאחר גילוי זה החל הביבליסי (שירות השידור הבריטי) מרבה בנגינתם של מארטייבאל.

— אחר **שדוגלס מק ארתור** החזיר השבוע את מטוסו הפרטי, בטאן, לשלטונות ארצות הברית, למרות היותו זכאי לתובלה אווירית, כנגרל בעל חמשה כוכבים, בכל עת שידרוש זאת, גילה משרד פרסומת אחד, כי עירנותו הגופנית של הנגרל בן ה-71 היא תוצאה של שתיית התה הרבה שלו. מלון וולדורף-אסטוריה, בו הוא מתאכסן (במחיר 40 לירות ליום) הודיע, כלאחר יד, כי התקיו מרכיבית טלפונים מיוחדת לריכוז 4000 קרי"

דוד רמז ז"ל ע"ד אלוניקה אפשר לחלץ כבוד רב יותר

אות הטלפון היומיומיות, המתקבלות עבור הנגל המודה.

הקילוגרמים, הניתוח והמחזה

— **טריגוזה לי**, מזכיר א"ים השוקל כ-150 ק"ג, גילה כיצד היה משיג מקום תחתיו (במיטות דיקומיות) בקרון שינה לפני היות מזכיר א"ים וזוכה, בתור שכזה, לקרון מיוחד: לתבריו לקרון היה מספר על האסון המחרד שאירע לו, בניסיעתו האחרונה, כשנפל בכל כובד משקלו (150 ק"ג הג"ל) ממיטתו העליונה, ומעך את שכנו, שבמיטת התחתונה. אחר סיפור אימים זה היה מוצא, בדרך קבע, את המיטה העליונה תפוסה, התחתונה — פנויה.

— אחר שהמהגרים היוגוסלביים בטריאסט הביעו את דעתם, כי נערכה התנקשות בחיי המרשל **יוסף (ברון) טיטו**, בה נפצע בשור" קו בשני קלעים, ושחופתה ניתוח כליתי מדומה, הוכחש הדבר עלידי ממשלת יוגוס" לביה שנחפזה, משום מה, באותו יום, פרסמה הוראות חדשות לעיתונות היוגוסלבית: לכ" תוב את האמת, לא לנהוג כדרך העיתונות הסובייטית, שאינה מפרסמת דבר בלי הוראות מהקמלין.

— **ח"כ ערי זבוטינסקי** החליט לבוא לעזרתו של **ליובלד** (נטורי קרתא) **ווייס-פיש**, העומד לדין באשמת יציאה מן הארץ. גימק זבוטינסקי: "לדעת" הוא לא עבר על שום חוק עלידי כניסתו לעיר העתיקה, זהו שטח ישראלי."

— **נתן (קרא לי סיומק)** **שחם** זכה לפרסום מהודש: השבוע החליט התיאטרון הרומי אליאנורה דוזה להציג, באיטלקית, כמובן, את מחזהו הראשון, והמשובח יותר של שחם: הם יגיעו מחר.

פאליק לפני פסה"ד (מדליק סיגריה) הילדה — כבת חמש

המשפט, כי בעצם אינו מומחה לזיהוי צמיגים. לא הובאה כל עדות מדעית ביחס לסוג המכונית, המכונה "קומנד קאר". אחר כך נס" חבר, כי בערבה נוהגים הנהגים לנסוע בתלם המכוניות האחרות.

לא הובאו עדויות ביחס לסוגי הדם של הנרצח וזה (שחשדו תחילה כי הוא דב) שעל בגדי הנאשם.

"אין לבנו שלם". עדותו של המומחה לעניני נשק לא הודהתה עם זו של נשק הצבא. המש"ך אב בית הדין בנימוקיו. העוב" דה, שהובאה על ידי התביעה, שהנאשם הח" זיק את רובהו במטה אינה אומרת ולא כלום, מאחר ש"נסתבר לבית המשפט, שכל החי" לים עושים כך".

לא הובאה עדות, כי הנאשם הוא שחטף את הנערה.

איריה מסוימת שררה במחנה נגד הנאשם. הקצין האחראי שחקר לא ניסה, משום כך, לחקור בכוחים אחרים.

המסקנה היחידה, שבית המשפט, יכול היה להגיע אליה מתוך החומר שהוגש, היא כי החטיפה בוצעה באותה מכונית. אך הלאה מזה לא הגיעה אף אחת מהעדויות. נוכח כל אלה: "אין לבנו שלם, כדי להר" שיע את הנאשם".

החוק ומחוקו נראים לפעמים כפרדוקס. אך יצא דוד פאליק מתחום הסכנה של איבוד החיים (זוכה מאשמת רצח), קם עו"ד מרגלית, וכאילו במשפט על מטבח משותף אמר: "ועתה הריני מבקש מבית המשפט לתת צו, כדי לשחרר את פאליק ממעצרו".

באולם נראו קציני משטרה גבוהים ממחל" קת החקירות. בעזבם את האולם, אמר קצין אחד לרעה: "כ"ה, לחקור צריך לדעת". השיב לו השני בחיוך: "וכי מה חשבת? כאן בית משפט של צדק, צריך הוכחות, כאן לא טוביאנסקי".

הארץ

חזרה למקומה נאבדה... סיכת זהב בצורת מכשפה על מטאטא (הארץ).

זריזות העגלה בעלת הראש הכפול, שנולדה בתחילת השבוע, במשק מצובה, נשחטה שעה קלה לפני מותה (הארץ).

בשם לפריו רותי גיל, תל-אביב

כ"ן מחכים היום (אניה) "סאדיגלר" עם 600 טונה חול (הארץ).

נבואות מתושב ב-1498 ציינתי את קוריאה כנקודה המס" כנת ביותר לשלום העולם (לידליהארט) ("דיעות אחרונות").

המתים מדברים ירוחם פרידמן, ת"א מספר פצויעים והרוגים סוריים נפלגו לדינו ונחקרים כעת (הודעות לשכת העתונות המ" שלתיח).

ישראל יערי, ת"א

בהיותו ילד בוזן המלחמה), האזין בקור רוח לפסק הדין הארוך, שהוקרא על ידי כ"ב השופט ד"ר מ. היסטר (תרכ"ב ביה"ד: ד"ר ג. בריזכאי — אב בית הדין, וד"ר ש. גיי נוסר — שופט שלישי). ברגע שנתברר מדברי השופט, כי פאליק זוכה, הפנה אליו סניגורו גדעון נצחית, את ראשו, ופניו קרנו כפני שוכר נצחון. פאליק נצנע בשקט בראשו כלפי האיש, שהגן על חייו, כאילו אמר: "אני יודע, כמובן..."

באולם נראתה משפחתו של פאליק, עולים חדשים, עם ילדה קטנה, שאותה פינק הנאשם לפני השופט. הילדה כבת חמש — היינו צעירה בשבע שנים מפטמה הדיב, שנחטפה ונאנסה, לדברי התביעה, על ידי פאליק.

המעשה אירע בקרבת בית אשל. החייל פאליק נעצר לאחר שאביה של פטמה מסר למשטרה, כי בתו נעלמה. ילדים בידואיים סיפרו, כי יום קודם לכן עבר במקום קומנדקר ובו חייל בודד. הוא חטף את הנערה, התרחק מהמקום. אותו יום גילה משמר צבאי, בבית עוזב, את הנערה הנרצחת, שוכבת בפנינת החדר. כדור מתת מקלע פלח את סנטרה, נכנס למות. המומחים קבעו, כי פטמה נאנ" סה, אחר נורתה כשהיא שוכבת על הארץ. החקירה קבעה, כי בשעת הפשע נעדר פאליק מהמחנה, נסע בקומנדקאר. בדקו את הצמי"ר

פאליק: אחרי פסה"ד (מנושק ע"י קרובת משפחה) פטמה היתה בת שתיים עשרה

גים, השו אותם לאלה של המכונית. כתוצאה הואשם דוד פאליק בפשע. **העקבות שלא צולמו.** אולם משבא בית הדין לזכות את הנאשם דוד פאליק מן הפשע המשולש (חטיפה, אונס, רצח) היה זה שוב — חוסר הוכחות, שבלעדן אין בית מש"ר

ב-12 השעות הנידונות... נאמר בנימוקים אלה. "התביעה טענה, כי יש לקחת מדברי הנאשם את הפרטים הללו, אך לא על נאשם להוכיח את פשעו, אלא על הקטיגוריה". אחד הדוגמאות של חוסר הוכחות: אל" קיים נמצא בלי רוח חיים, שני נקבים בצד